

жатъ тѣлесно споредъ расъжденіе то натова дѣло.

г. Но и дѣховникъ доаженъ е колко да може да се чѣва да се не пречи (кара) съ свои дѣховны дѣца, понеже може да се случи да изблѣва на нихъ нѣчто си укорително, а онѣмъ, кои то се нахождатъ тамо, ще помыслатъ, че онъ (дѣховникъ) това знае отъ исповѣдь та, и така тамъ клевета ще стане вѣрна, и поради това ще быде нестерпима: тѣмъ дѣховници, кои грѣшатъ така, подлежатъ за ова на весма люто наказаніе.

дг. Ако обаки нѣкой си на исповѣдь своемѣ дѣховномѣ отцѣ големый, и злобредный на всичко то общество грѣхъ, кой то оше не е направенъ, но има намѣреніе да го направи, какво то на примѣръ: предательство, или бѣнтъ на отечество то, и кога то обавлява толико лошака помыслъ, ако се покаже, защо онъ не се раскаѣва, но това тѣра за истина, и не премѣнава свое то намѣреніе, и онъ това не исповѣдува какко то грѣхъ, но повыше зада може, съ такка вола или съ дѣховниково то си молчаніе, да се утврди въ свое то намѣреніе. Това може да се познае отъ тѣка: Дѣховный отецъ ако